

Tarva taga peitub kitšfest

Ega ma muidu oleks uue Rakvere linna (või linna-võimu?) sümboli Tarva kohta tahtnud enam sõna võtta, kui poleks neil päevil olnud põgusat kohtumist maakonna tunnustatud kultuurijuhi Valdur Liiviga. Just tema pillutas ideid, kuidas Tarva kuju edaspidigi avalikkuse tähelepanu keskmes hoida: näiteks iga-aastane Tarva sünnipäev ja sellega seonduvad erinevad üritused jne.

Jäin tänu Valdur Liivile mõttesse minagi. Ja minu mõteted liikusid kultuurist kaugeemale, seostesse kohaliku poliitika ja äriaga.

Exegi monumentum

Vaielgu loomult tagasihoidlik Rakvere linnapea Matti Jõe pealegi vastu, et tema pole endale mingit monumenti püstitanud (seda alapealkiri maa-keelde ümber panduna tähendabki). Ikkagi seostatakse tulevikus eelmisi Rakvere linnaisasid meenutades – ah, Jõe? See oli see linnapea, kes Tarva kuju püstitas. Või püstitas ta monumenti värske reformierakondlasena oma parteile?

See oli õel kõrvalepõige, aga enne kohalikke valimisi väga sobilik.

Igatahes on mulle sümpaatne, kuidas Matti Jõe oma monumentiasju ajas. Tuletage meelde – alguses oli ju jutt hulga väiksemast ja odavamast Tarva kujust, hiljem pandi linnapea aga fakti ette, et Tarvas tuleb poole kallim... Seega, herra linnapea – aja raha kokku, muidu jääd sina lollu olukorda. Mitte idee autorid, vaid ikka linna hea käekäigu ja tuntuse eest vastutav ametiisik.

Siis oli mul linnapeast

Illar Mõttus,
ajakirjanik

kahju. Aga Jõe tegi ära, temale vaikselt, aga jonnakal moel. Raha tuli Soomest ja Saksast...

Nüüd võiks Matti Jõe kogemusi välisraha kokku ajamisest monumenti jaoks ära kasutada järgmise objekti tarvis – Rakveres Pikas tänavas. Pika tänavarenoverimise idee väliskapitali toel on ju tegelikult Matti Jõe enese poolt juba ammu välja käidud.

Tarva taha šou

Tarvas suri siinmail välja pronksiajal umbes 3000 aastat tagasi. Sellal olid Eestis juba olemas ka kindlustatud asulad. Kas ka Rakvere vallimäel? Polegi tähtis. Tähtis on, et Tarva ürituste pealt saaks teenida.

Tarva kuju taga saab lasta nii üргеestilikku joigu (korraldada näiteks neid maaemadesiseme messe) kui ka Jüri Homenja häälitsuste saatel liha grillida. Kõik on põhjendatud, ja kui ka pole – siis loll, kes seletusi ei leia!

Seletuste otsijaid ehk avalike suhete tegelasi koolitatakse Eestis juba nii massiliselt, et kogu riik peaks varsti olema nagu üks avalik maja!

Kohaliku grillifesti võiks linnusesse tuua küll. Meil kogunud kõrtsipidajaid ja grillimeistreid ju omast käest võtta.

Ja meie grillimehed-naised on mõõdutundega inimesed, nemad ei taha minna presiden-

ARVAMUS

Tarva taga saab lasta nii üргеestilikku joigu kui ka Jüri Homenja häälitsuste saatel liha grillida. Kõik on põhjendatud, ja kui ei – siis loll, kes seletusi ei leia!

Illar Mõttus

di akna taha tossutama nagu pealinna analoogid.

Kitš Rakvere pärisosaks

Kõik Tarva kujuga seotud tegelased on korduvalt rõhutanud, et antud juhul pole tegu kõrgkunstiga, vaid tavalise kitšiga ehk mitte päriskunstiga. Ja et päris kunsti taies Vallimäel jääks laiade masside poolt tähelepanuta ning arusaamatuks.

Kena, teeme siis Rakverre vastukaaluks Baltoscandali ja KanaNaha süvakultuuri püüdlustele ühe ehtsa kitšifestivali. Siis oleks ka kohalik rahvas rahul, ei tuleks enam kibestunud avalikke kirju. Iga linnakodanik saaks aru, mis selle või kollega öeldud on.

Linnuses mängiks Meie Mees või Jüri Homenja, Tarva lähistel sussitatakse šašlõkki ja juuakse Võhu veini.

Ja üle riigi on kokku tulnud kitšimeistritest kunstnikud. Siis ei tehta vahet, oled sa Berta Mändla või mõni kaval taotluslik tegija. Kõik läheks müügiks.

Käsitöömeistrid saaksid hakata jälle rikkama rahva kummitite peale elevandiridasid nikerdama...

Rakvere Kitšifest. Kõlab ju hästi?